

Kaderarts Palliatieve Zorg stelt zich voor

Ik ben Anneke Krul-Sterk, 52 jaar en woon met mijn man, honden, poezen en kippen in Tjalleberd, een mooi klein dorp vlakbij Heerenveen. Het studeren en kinderen krijgen heb ik precies andersom gedaan dan gebruikelijk. Eerst heb ik jarenlang gewerkt als anesthesiemedewerker in verschillende ziekenhuizen. In 1995 zijn wij naar Friesland verhuisd, waar de jongste twee zijn geboren. Na het C-diploma zwemmen van de jongste ben ik verder gaan studeren en uiteindelijk anesthesioloog/pijnspecialist geworden. Inmiddels is de jongste 25 jaar en is het ze allemaal gelukt om op eigen benen te staan.

Als anesthesioloog/pijnspecialist ben ik werkzaam in het Medisch Centrum Leeuwarden, met als aandachtsgebied de oncologische pijn. Sinds de tien jaar dat ik in het MCL werk, ben ik al betrokken bij het Palliatief Advies Team (PAT), sinds vorig jaar het TOPZ (Team Ondersteunende en Palliatieve Zorg).

Die naamsverandering was vorig jaar onderdeel van een van de opdrachten voor mijn Kaderopleiding Palliatieve Zorg. Met die naamsverandering willen we in het MCL meer de nadruk leggen op het Ondersteunende. Dat het team niet pas in de laatste dagen van iemands leven 'in consult' wordt gevraagd voor bijvoorbeeld palliatieve sedatie. Juist die periode daarvóór (ongeveer het laatste jaar) is zo kostbaar voor de patiënt en zijn of haar naasten. Maar stellen we onszelf die 'Surprise Question' wel bij de zorg aan onze patiënten? En als we dat doen, wat verandert er dan in onze zorg? Denken we verder dan alleen die behandelingen? Denken we: "Wat zou voor deze persoon (ik zeg expres niet patiënt) nu de meest passende zorg zijn?" Betrekken we ook de verschillende dimensies in onze keuze voor het zorgaanbod voor die persoon?

Daar is naar mijn idee in het ziekenhuis, maar ook in de eerste lijn, nog best winst te behalen.

Juist met het papiertje Kaderarts Palliatieve Zorg op zak wil ik mij vooral inzetten om dat in het ziekenhuis bij de verschillende specialismen onderdeel te laten worden van de 'gewone' zorg. Daarbij is de verbinding met de eerste lijn onontbeerlijk. Elkaar opzoeken, zeg maar 'Netwerken', voor de meest passende zorg van de mens, verscholen in de patiënt.